Dosarul nr.2a-267/24 (2-23124102-03-2a-14032024)
Judecătoria Drochia, sediul Central,
Judecător Rodica Chistruga

DECIZIE
În numele Legii

24 septembrie 2024 mun. Bălţi

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Bălţi
în componenţă:
preşedintele şedinţei, judecătorul Elena Grumeza,
judecătorii Natalia Chircu şi Dumitru Corolevschi,
grefier Cristina Svaracevschi,
examinând în şedinţă publică cererea de apel declarată de apelantul Valeriu Postolachi, reprezentat de avocatul Grigore Postovanu, împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 28 noiembrie 2023 emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată formulată de Marina Copacinschi către Valeriu Postolachi privind încasarea prejudiciului material şi moral cauzat prin contravenţie,

a constatat:

Pretenţiile reclamantului:

1. La 25 august 2023 reclamanta Marina Copacinschi a depus cerere de chemare în judecată către Valeriu Postolachi prin care a solicitat încasarea prejudiciului material în sumă de 655, 61 lei şi prejudiciul moral cauzat prin contravenţie în mărim de 20000 lei.
2. În motivarea acţiunii reclamanta a invocat că, la data de 23.11.2022 potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05 640486 din 23.11.2022, întocmit de către agentul constatator în privinţa lui Postolachi Valeriu pe motiv, că ultimul a comis contravenţie prevăzută de art, 78 alin. (l) CC şi art. 354 CC al RM. Astfel, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie s-au constatat cert că la data de la data de 19.11.2022, în jurul orei 16:00 în urma unui conflict verbal în stradă s-a adresat cu cuvinte înjositoare şi a agresat-o fîzic lovind-o cu pumnul în regiunea capului pe Marina Copacinschi, unde conform raportului de constatare i-au cauzat leziuni corporale neînsemnate.
3. Prin urmare pretinde reclamanta că, din cauza acţiunilor ilegale ale ultimului lui Valeriu Postolachi i-a fost cauzat prejudiciu material şi moral. Astfel prejudiciul material cauzat reclamantei este estimat la suma de 655,61 lei potrivit bonurilor de plată anexate sumă care o consideră absolut întemeiată şi echitabilă/proporţională suferinţelor, stresului şi impactul asupra sa din cauza agresiunilor pârâtului. Astfel, prejudiciul moral cauzat reclamantei este estimat la suma de 20 000 lei sumă o consideră absolut întemeiată şi echitabilă/proporţională suferinţelor, stresului şi impactul asupra sa cauza

agresiunilor pârâtului. Mai mult ca atât, prejudiciul moral pretins îl consideră întemeiat or reclamantul a avut de suferit mult de la pârât acesta la agresat în loc public în stradă în faţa altor consăteni ceea ce i-a creat un impact emoţional destul de puternic, aceste evenimente îi creează situaţii de frică şi nesiguranţă.

4. Reclamanta îşi întemeiază acţiunea pe dispoziţiile prevederilor art. art. 6, 7, 38-40, 85, 166, 167 CPC, art-lor 796, 1998-2039 CC, art. 45 CCo.

Poziţia instanţei de fond:

5. Prin hotărârea judecătoriei Drochia, sediul central din 28 noiembrie 2023 acţiunea civilă a fost admisă în parte. S-a încasat de la Veleriu Postolachi în beneficiullui Marina Copacinschi prejudiciul material în sumă de de 319, 74 lei şi prejudiciul moral în sumă de 5000 lei, şi cheltuielile de judecată în sumă de 4100 lei.

Solicitarea apelantului:

6. Invocând ilegalitatea şi netemeinicia hotărârii instanţei de fond, la 18 decembrie 2023 Valeriu Postolachi, reprezentat de avocatul Grigore Postovanu a contestat hotărârea primei instanţe depunând apel nemotivat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acţiunii.
7. Prin încheierea Colegiului civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Bălţi din 22 martie 2024 nu s-a dat curs cererii de apel şi s-a acordat termen apelantului/reprezentantului pentru prezentarea cererii de apel motivate şi a bonului plăţii taxei de stat.
8. La 16 aprilie 2024, reprezentantul apelantului Valeriu Postolachi, avocatul Grigore Postovanu a depus cererea de apel motivată prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acţiunii.

Argumentele părţilor:

9. În motivarea cererii de apel s-a invocat faptul că, însăşi Marina Copacinschi a şi iniţiat conflictul fapt care la afectat grav fiind agresat. Invocând prevederile art. 19 CC, reţine că esenţa răspunderii civile delictuale constă în existenţa unui prejudiciu, cauzat prin încălcarea drepturilor subiective sau a unor interese legitime ale unei persoane, condiţii obiective în lipsa cărora nu se poate stabili obligaţia de reparare ce se naşte în sarcina persoanei responsabile. Pretinde că, aprecierea prejudiciului moral nu se rezuma la determinarea „preţului" suferinţei fizice şi psihice care sunt inestimabile, ci înseamnă aprecierea multilaterală a tuturor consecinţelor negative ale prejudiciului şi a implicaţiei acestuia pe toate planurile vieţii sociale ale persoanei vătămate. Trebuie să se aprecieze ce a pierdut persoana vătămată pe plan fizic, psihic, social, profesional şi familial din ceea ce ar însemna o viaţă normală, liniştită şi fericită pentru aceasta în momentul respectiv, dar şi în viitor în societatea respectivă.
10. În continuare menţionează că, jurisprudenţa Curţii Europene nu relevă o enumerare exhaustivă a modalităţilor de exprimare a prejudiciului moral. În

pofida faptului că unele dintre acestea sunt menţionate mai frecvent în hotărârile Curţii, aceasta, în lumina caracterului evolutiv al Convenţiei, îşi rezervă expres dreptul de a completa lista în dependenţă de circumstanţele concrete ale fiecărei cauze examinate. Din prevederile legale menţionate rezultă că, pentru angajarea răspunderii civile delictuale se cer întrunite cumulativ câteva condiţii şi anume: 1) existenţa unui prejudiciu; 2) existenţa unei fapte ilicite. 3) existenţa unui raport de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu. 4) existenţa vinovăţiei (vinei) celui ce a cauzat prejudiciul, constând în intenţia, neglijenţa sau imprudenţa cu care a acţionat.

11. Adiţional subliniază că, în cadrul cercetărilor judecătoreşti nu s-a ţinut cont de faptul că de fapt intimate a fost iniţiatorul conflictului şi l-a atacat pe apelant de faţă cu vecinii, fiind agresat pe teritoriul gospodăriei sale.
12. În cadrul şedinţei instanţei de apel, reprezentantul apelantului Valeriu Postolache, avocatul Rodica Palade a susţinut cererea de apel în mod integral cu toate motivele invocate în ea.
13. Apelantul Valeriu Postolachi a susţinut cererea de apel, totodată a menţionat că nu este de acord cu hotărârea instanţei de fond, deoarece la caz nu el a fost iniţiatorul conflictului.
14. Intimata Marina Copacinschi nu s-a prezentat din motive necunoscute instanţei. Procedura de citare legală a fost respectată (f.d.74). Totodată prin cererea din 15 mai 2024 a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa (f.d.76).
15. În atare circumstanţe, Colegiul Civil în conformitate cu prevederile art. 379 CPC a dispus examinarea cauzei in lipsa intimatei, înştiinţată în mod legal despre data şi ora examinării cauzei şi care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Aprecierea instanţei de apel:

16. Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, examinând materialele dosarului, audiind participanţii la proces Colegiul civil consideră necesar să admită cererea de apel declarată de Valeriu Postolachi din următoarele motive:
17. În conformitate cu art.362 alin.1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.
18. Instanţa de apel constată că judecătoria Drochia, sediul central a pronunţat dispozitivul hotărârii la 28 noiembrie 2023, iar cererea de apel a fost declarată la 18 decembrie 2023 prin urmare în termenul legal.
19. În conformitate cu art. 385 lit.”b” CPC, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să modifice hotărîrea primei instanţe.
20. În conformitate cu art. 386 alin.1) lit. ”d” CPC, hotărârea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel, dacă normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.
21. Potrivit dispoziţiilor art.130 alin.(1) CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual,

completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

22. În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.
23. Conform art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţa de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.
24. În contextul pretenţiilor deduse judecării instanţa de apel reţine că, în conformitate cu art.9 alin.2) lit. f) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.
25. Potrivit art. 16 alin.1) lit.g) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.
26. Conform prevederilor art. 19 alin.1), 2), 3) Cod civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).
27. Potrivit prevederilor art. 21 Cod civil, drepturile personale nepatrimoniale şi alte valori nemateriale sînt apărate în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod şi de alte legi, în limita în care folosirea modalităţilor de apărare a drepturilor civile reiese din esenţa dreptului încălcat şi din caracterul consecinţelor acestei încălcări.
28. În contextul dispoziţiilor legal citate, Colegiul judiciar reţine că, repararea prejudiciilor reprezintă acea metodă de apărare a drepturilor civile încălcate, care dă posibilitate persoanei drepturile căreia au fost lezate să ceară repararea integrală acestora.
29. Posibilitatea persoanelor fizice de a apela la metoda de reparare a prejudiciilor rezultă din faptul lezării lor în drepturi, metodei de reparare a prejudiciilor îi este atribuit un caracter universal de apărare a drepturilor civile.
30. În această ordine de idei, Colegiul apelează la dispoziţiile capitolului XXXIII Cod Civil, care stabileşte condiţiile survenirii răspunderii pentru cauzarea de prejudicii, subiecţii care răspund pentru prejudiciile cauzate, precum şi ordinea

de repararea a prejudiciului cauzat vieţii şi sănătăţii persoanelor, compensarea pagubei morale.

31. Prezintă importanţă de a remarca că, norma de drept comun în materia răspunderii delictuale (obligaţiilor delictuale), ce consacră principiul reparării integrale a prejudiciului extra contractual, se conţine în art. 1998 Cod Civil, care prevede că, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.
32. Aici este de punctat că, pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Componenţa delictului civil include următoarele elemente (condiţii): prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţia. Acestea sunt condiţiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja şi în lipsa unor condiţii. Nu poate exista răspundere delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu. Prejudiciul constituie consecinţele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecinţa directă a faptei ilicite.
33. Conform prevederilor art. 2036 alin.1) CC, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.
34. Implicit este de menţionat că prejudiciul moral se referă la o lezare adusă drepturilor extrapatrimoniale, neeconomice ale persoanei, provenind din atingerea adusă acelor valori sau atribuite ale individului care îi definesc personalitatea.
35. Astfel, prejudiciul moral poate fi definit ca o totalitate de suferinţe fizice şi psihice pe care le suportă persoana în urma acţiunilor ilicite săvîrşite de autorul prejudiciului, respectiv acesta urmează a fi compensat numai atunci cînd a fost cauzat prin fapte ce lezează drepturile personale nepatrimoniale ale persoanei vătămate. Or, există un raport direct între natura valorilor lezate şi natura prejudiciului pretins a fi cauzat. Astfel, prejudiciul este de natură morală numai în cazul în care este urmarea încălcării valorilor de aceiaşi natură. Reinterînd , se poate concluziona că prejudiciul moral se compensează doar în cazul în care fapta ilicită care a adus atingere drepturilor patrimoniale a fost culpabilă.
36. Și aceasta deoarece, reieșind din cadrul legal precitat, Colegiul judiciar conchide că compensaţia prejudiciului moral urmărește scopul de a repara de fapt prin

echivalent bănesc suferinţele psihice şi fizice cauzate de făptuitor, astfel încât cuantumul acesteia trebuie să fie echitabil şi proporţional suferinţelor cauzate, adjudecarea unei sume ce ar depăşi aceste principii fiind contrară Legii şi constituind o îmbogăţire fără justă cauză.

37. Conform prevederilor art. 2037 CC, 1) mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. 2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. 3) La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.
38. Sub aspectul dat, la determinarea mărimii compensaţiei pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să i-a în consideraţie atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferinţelor psihice sau fizice părţii vătămate, cît şi datele obiective care certifică acest fapt.
39. Or, criteriul care stă la aprecierea compensaţiei prejudiciului moral este criteriul echităţii, care este exprimat prin aceea că indemnizaţia trebuie să prezinte o justă despăgubire, iar cuantumul despăgubirii trebuie stabilit astfel în cât aceasta să aibă efect compensatoriu şi nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor şi nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.
40. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în cauza Tolstoy Miloslovsky vs Regatul Unit, că despăgubirile trebuie să prezinte un *raport rezonabil de proporţionalitate cu atingerea adusă, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea şi gravitatea atingerii adusă acestora*.
41. În acord cu jurisprudenţa CEDO, repararea daunelor morale trebuie să fie înţeleasă într-un sens mai larg, nu atât ca o compensare materială, care fizic nici nu este posibilă, ci ca un complex de măsuri nepatrimoniale şi patrimoniale, al căror scop este acela ca, în funcţie de particularităţile fiecărui caz în parte, să ofere victimei o anumită satisfacţie pentru suferinţele indurate.
42. Din analiza textelor de lege enunţate, Colegiul reţine că nu este susceptibil reparaţiei prejudiciul moral cauzat prin orice delict, ci doar cel care aduce atingere doar drepturilor personale nepatrimoniale, cât şi în cazurile expres stabilite prin lege.
43. Drepturile personale nepatrimoniale sunt drepturi subiective fără conţinut economic, strâns legat de persoana omului. Cu alte cuvinte, drepturile personale

nepatrimoniale sunt acele drepturi care sunt lipsite de conţinut economic, nefiind susceptibile de evaluare bănească.

44. Deci, din categoria drepturilor personale nepatrimoniale fac parte drepturile legate de existenţa şi de integritatea fizică şi morală a persoanei (dreptul la viaţă, sănătatei integritate corporală, dreptul la libertate, dreptul la secretul vieţii private, la onoare, la reputaţie, dreptul la informaţie etc.), drepturile referitoare la elementele de identitate ale persoanei (dreptul la nume, dreptul la domiciliu etc.), drepturile privind creaţia intelectuală ca formă de exprimare a personalităţii (dreptul de autor, dreptul de inventator etc.).
45. Cu referire la cazul dedus judecăţii, Colegiul reţine că, prin decizia agentului constatator din 23 noiembrie 2022 cuprinsă în procesul-verbal cu privire la contravenţie, Valeriu Postolachi a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 78 alin.1) şi art. 354 Cod contravenţional, fiindu-i stabilită o amendă în mărime de 30 unităţi convenţionale, pentru faptul că, la data de 19 noiembrie 2022, ora 16:00, în urma unui conflict verbal în stradă s-a adresat cu cuvinte înjositoare şi a agresat-o fizic pe Marina Copacinschi, lovind-o cu pumnul în regiunea capului.
46. La rândul său, Veleriu Postolachi nefiind de acord cu procdesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia agentului constatator în acest sens, le-a contestat în instanţa de judecată.
47. La 02 mai 2023 judecătoria Drochia, sediul Central a modificat decizia agentului constatator din 23 noiembrie 2022 aplicată în privinţa lui Valeriu Postrolachi, cu reducerea pedepsei, fiindu-i stabilită definitiv sancţiunea în mărime totală de 15 uniăţi convenţionale, ceea ce constituie 750 lei (f.d.15-18).
48. Potrivit art. 45 CCo RM, (1) dacă prin contravenţie a fost cauzat un prejudiciu, persoana prejudiciată este în drept să-şi valorifice pretenţiile civile în procedură civilă, (2) Soluţionînd cauza contravenţională, autoritatea competentă este în drept, la cererea victimei, să dispună repararea prejudiciului cauzat prin contravenţie în cazul în care nu există divergenţe asupra întinderii lui.
49. Conform art. 387 Cod contravenţional, victima (1) Este victimă persoana fizică sau persoana juridică căreia, prin contravenţie, i-au fost cauzate prejudicii morale, fizice sau materiale. (2) Victima îşi realizează drepturile şi îşi execută obligaţiile personal ori prin reprezentanţi, în condiţiile legii. Dacă victima este un minor sau o persoană în stare de iresponsabilitate, drepturile ei sînt realizate de reprezentanţii săi legali în modul stabilit de prezentul cod.(3) Victima are dreptul: a) la înregistrarea neîntîrziată a cererii sale în modul stabilit, la soluţionarea cererii de către agentul constatator, la informare privitor la decizia adoptată; b) să prezinte documente, alte mijloace de probă în vederea confirmării pretenţiilor sale; c) să-şi retragă cererea în cazurile prevăzute de lege; d) să atace decizia autorităţii competentă să soluţioneze cauza contravenţională; e) să fie asistată în procesul contravenţional de un apărător ales; e^{1}) să ia cunoştinţă de toate procesele-verbale ale acţiunilor procesuale la

care a participat, să ceară completarea acestora sau includerea obiecţiilor sale în procesul-verbal; e[2]) să ia cunoştinţă de materialele dosarului contravenţional după încheierea acţiunilor agentului constatator întreprinse în vederea constatării faptei contravenţionale şi după remiterea dosarului spre examinare şi să noteze orice informaţii din dosar; f) să i se elibereze, la cerere, în cel mult 24 de ore, copii de pe procesul-verbal cu privire la contravenţie, deciziile luate şi hotărîrile adoptate în cauza respectivă; g) să i se elibereze, la solicitare scrisă sau verbală, copii de pe alte materiale decît cele indicate la lit.e[2]), cu respectarea regimului informaţiilor care constituie secret de stat, bancar, comercial, al informaţiilor oficiale cu acces limitat sau al datelor cu caracter personal. Copiile se eliberează contra unei plăţi stabilite de către Guvern, care nu va depăşi cheltuielile suportate de către agentul constatator sau de către instanţa de judecată pentru eliberarea acestora. (4) Victima este prevenită în scris că răspunde pentru declaraţii calomnioase. (5) Victima este obligată: a) să se prezinte la citarea autorităţii competentă, să dea explicaţii la solicitarea acesteia; b) să prezinte, la cererea autorităţii competentă, documente şi alte mijloace de probă de care dispune, mostre pentru cercetare comparativă; c) să accepte, la cererea autorităţii competentă, a fi supusă examenului medical în cazul în care pretinde că i s-a cauzat un prejudiciu fizic; d) să se supună dispoziţiilor legitime ale reprezentantului autorităţii competentă sau ale preşedintelui şedinţei de judecată. (6) Victima are şi alte drepturi şi obligaţii prevăzute de prezentul cod.

50. În contextul prevederilor reţinute Colegiul menţionează că, la caz s-a constatat cu certitudine faptul că, apelantul Valeriu Postolachi a atentat la integritatea fizică a intimatei Marina Copacinschi la data de 19 noiembrie 2022, şi drept urmare a fost întocmit procesul-verbal prin care ultimul a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 78 alin. 1) CCo şi art. 354 Cco, cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 30 u.c., pedeapsă redusă prin hotărârea judecătoriei Drochia, sediul central din 02 mai 2023.
51. Astfel, contravenţia comisă de Valeriu Postolachi a fost îndreptată faţă de persoana fizică, intimata Marina Copacinschi. În urma acţiunilor săvîrşite de către apelant, intimatei i-a fost cauzat un prejudiciu moral.
52. În circumstanţele date, Colegiul civil reţine că la caz instanţa de fond just a reţinut că Valeriu Postolachi care a acţionat în mod ilicit faţă de intimata Marina Copacinschi este pasibil de răspunderea de daune menţionate la art. 2036 şi 2037 Cod civil, însă la acest capitol instanţa de fond în mod eronat a apreciat mărimea prejudiciului moral dispus spre încasare în cuantum de 5000 lei.
53. La caz Colegiul Civil reţine că, reclamanta Marina Copacinschi a solicitat încasarea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei.
54. Instanţa de fond prin hotărârea contestată a încasat mărimea compensaţiei cu titlu de prejudiciu moral în mărime de 5000 lei.
55. Astfel, în contextul pretenţiei formulate în cererea de chemare în judecată privind încasarea prejudiciului moral, instanţa de apel accentuează că la

determinarea cuantumului prejudiciului moral urmează să se respecte criteriul echităţii, care presupune că, despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raţionale şi echitabile, adică trebuie stabilite în aşa fel încât să asigure efectiv o compensare suficientă a prejudiciului moral cauzat, ca astfel să fie menţinut echilibrul între daunele efectiv pricinuite şi suma acordată.

56. Prin urmare, Colegiul judiciar consideră că suma de 5000 lei încasată cu titlu de prejudiciu moral este excesivă, nu este în concordanţă cu gradul suferinţelor de ordin moral al reclamantei Marina Copacinschi, şi ţinând cont de natura dreptului lezat, de caracterul şi gravitatea suferinţelor suportate, de statutul persoanei, instanţa ajunge la concluzia de a modifica cuantumul prejudiciului moral prin micşorare de la 5000 lei la suma de 3000 lei, care este echitabilă suferinţelor psihice suportate de către reclamanta Marina Copacinschi şi care nu vine în contradicţie cu prevederile art.41CEDO, din care rezultă că suma pretinsă nu trebuie să fie exorbitantă şi să nu tindă la o îmbogăţire fără just temei.
57. Prezintă importanţă de a menţiona că, suma de 3000 lei cu titlu de prejudiciu moral, este în concordanţă cu consecinţele suferite pe plan psihic de către reclamanta-intimata Marina Copacinschi, generate de retrăiri pentru efectele ulterioare, de gravitatea şi caracterul acestora, precum şi de sentimentul de afectare a personalităţii sale morale.
58. Referitor la alegaţiile apelantului precum că, de fapt intimata a fost iniţiatorul conflictului şi la atacat, Colegiul civil le va da o apreciere critică, or, în acest sens apelantul nu a prezentat careva probe pertinente şi concludente cum ar fi de exemplul: un proces-verbal cu privire la contravenţie întocmit în privinţa Marinei Copacinschi sau alte înscrisuri justificative, care ar confiorma circumstanţele invocate.
59. Potrivit prevederilor art. 94 alin.1)CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.
60. Reitrând normele legale citate mai sus, Colegiul civil reţine că în cazul în care acţiunea civilă înaintată de Marina Copacinschi a fost admisă în parte, instanţa de fond corect a admis şi cerinţa privind compensarea cheltuielilor de judecată, situaţie conformă prevederilor art. art. 94 şi 96 Cod de procedură civilă.
61. Reieşind din cele expuse mai sus şi având în vedere faptul că, circumstanţele pricinii au fost stabilite de către prima instanţă, însă normele de drept material au fost aplicate eronat şi nu este necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, Colegiul civil ajunge la concluzia de a admite apelul declarant de Valeriu Postolachi, a modifica hotărârea instanţei de fond din 28 noiembrie 2023 în

latura cuantumului prejudiciului moral prin micşorarea sumei dispuse spre încasare de la 5000 lei la 3000 lei.

62. În conformitate cu art. 385 lit. „b” CPC al RM, Colegiul civil

decide:

Admite cererea de apel declarată de Valeriu Postolachi;

Modificarea hotărârii judecătoriei Drochia, sediul Central din 28 noiembrie 2023 emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată formulată de Marina Copacinschi către Valeriu Postolachi privind încasarea prejudiciului material şi moral cauzat prin contravenţie, în latura cuantumului prejudiciului moral prin micşorarea sumei încasate de la 5000 lei la 3000 lei.

În rest hotărârea judecătoriei Drochia, sediul Central din 28 noiembrie 2023 se menţine fără modificări.

Decizia este definitivă, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Elena Grumeza**

Judecătorii: **Natalia Chircu** **Dumitru Corolevschi**